

[Aksel Møller.]

det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) gjorde opmærksom på, at forholdene ikke er helt i orden til at modtage indkaldte i henhold til 18 måneders tjenestetid på tilfredsstillende måde. Vi er selvfølgelig allesammen opmærksom på, at der mangler meget endnu, før landets kaserner og uddannelsespladser er udbygget så vidt, at 18 måneders tjenestetiden helt ud og gnidningsløst kan gennemføres, og vi deltager gerne i de bestræbelser, der skal til, for at denne udbygning så hurtigt som muligt kan blive gennemført. Men mon ikke vi har lov til, ganske uden malice, at sende en tanke til den negative holdning, socialdemokratiet som oppositionsparti i sommer indtog overfor bevillingerne til kasernebyggeriet?

Jeg er sikker på, at hvis den højtærede indenrigs- og boligminister undersøger de planer, der forelå i boligministeriet for den rettelige fordeling af arbejdskraft, ville han i dag have ønsket, at spaden havde været i jorden på de steder, hvor der skulle bygges kaserner, så han havde vinterbyggepladser og ikke som nu risikerer at få disse byggepladser frem til foråret på et tidspunkt, da der kræves faglært arbejdskraft. Det er muligt, at den højtærede minister vil sige, at der ikke kræves faglært arbejdskraft til dette byggeri, og det er jeg forsåvidt enig med ham i, men så tænker han vel nok kun på murerne, for det indvendige arbejde skal dog i høj grad udføres af bygningshåndværkere, som senere på året skal være til disposition for boligbyggeriet.

Det, der er det afgørende for 18 måneders tjenestetid, og det, der er begrundelsen for, at vi kan pålægge vor ungdom, selv under dårlige forhold, at måtte aftjene 18 måneders tjenestetid, det er beredskabssynspunktet, det er det sikkerhedssynspunkt, som jeg omtalte i forbindelse med stationeringen, og som jeg stadig mener må være det afgørende for al Atlantpagtspolitik. Danmark er et land, hvis beliggenhed er så udsat, og hvis mangel på dybde i den grad stiller det overfor militære vanskeligheder, at et beredskab netop for os er bydende nødvendigt. Hvis vi ikke har et beredskab inde, om en katastrofe skulle ramme os, tør det dog vist være tvivlsomt, om vi overhovedet når at gøre brug af de forsvarsmuligheder, som forsvars-

ordningen har udrustet os med. Jeg er overbevist om, at den mest fredsbevarende faktor i Vesteuropas forsvar er, at dets beredskab er i orden, og ikke at det på papiret råder over styrker, som måske aldrig kan nå at blive forvandlet fra papir til realitet.

Den høje regering kan altså være sikker på, at mit parti vil være lydøret overfor de bestræbelser, som den måtte udfolde for at give Danmarks forsvars- og udenrigspolitik faktisk indhold og dermed styrke vor moralske begrundelse for at kræve hjælp af andre. Denne støtte vil mit parti give regeringen, så længe dens handlinger i udenrigs- og forsvarspolitikken er dikteret af hensynet til Danmarks sikkerhed, men mon det ikke er rigtigt allerede nu at tilføje, at hvis regeringens handlinger ikke kommer til at strække sig videre end til, hvad hensynet til det radikale venstre tilsiger, så må regeringen påregne opposition fra vor side også på disse områder.

At vi iøvrigt vil være i opposition til den høje socialdemokratiske regering, kan vel ingen være i tvivl om. Oppositionens sejhed vil afhænge af regeringens vilje og evne til forhandling og dens villighed til at komme vore synspunkter i møde. Vi ønsker ikke franske tilstande i Danmark, og vi ved derfor, at vi har en forpligtelse til medarbejderskab selv med en regering, som er os imod, hvis den evner at tage hensyn.

Det er vistnok ganske forgæves at lede efter klare tilkendegivelser på de mest afgørende områder i den indenrigspolitiske politik i den højtærede statsministers åbningstale. Jeg ser naturligvis ganske bort fra alle de mangfoldige områder, hvor den høje regering åbenbart har til hensigt at fortsætte den forrige regerings politik. Naturligvis vil vi føle os forpligtet af den linie, vi har været med til at tilrettelægge, da vi havde regeringsansvaret, og vi vil ikke bryde med de hensyn, vi mente at måtte tage som regering, blot fordi en socialdemokratisk regering nu indretter sig efter de samme hensyn. Hvis man ønsker et eksempel på, hvad jeg hermed tænker på, henviser jeg de ærede medlemmer til det afsnit af programtalen, som vedrører kampen imod sæsonarbejdsløsheden, som udtrykker ønsket om at stimulere bygge- og anlægsvirksomheden i vintermånederne, som ønsker at begrænse boligstøtteleven således,